

Член 65, параграф 3 – Информация за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени в член 65, параграф 2.

1.) Значение на уведомяването на трета страна в унгарското гражданско процесуално право

Страна, която, с оглед на евентуалната загуба на дадено дело, би желала да предяви иск срещу трета страна или се опасява, че третата страна би могла да предяви иск срещу нея, може да изпрати уведомление на въпросната трета страна. Уведомяването на трета страна може да се извърши не само от ищец или ответник, но също така от встъпила в делото страна или уведомена трета страна.

2.) Срокове за уведомяване на трета страна като процесуално действие:

Ответникът може да направи уведомяване на трета страна в рамките на 30 дни след получаването на иска, а ищецът — в рамките на 30 дни от уведомяването му за защитата по същество срещу неговия иск. Тази разпоредба се прилага по аналогия за допуснати изменения на искове и за насрещни искове.

Лицето, което встъпи след започването на съдебния процес, т.е. встъпилата страна или уведомената трета страна, може да направи уведомяване на трета страна в рамките на 30 дни от встъпването си в производството. По дела, които се считат за особено сериозни (оспорваните суми надвишават 400 млн. унгарски форинта), срокът за волеизявленията на уведомяващата страна и уведомената трета страна не е 30 дни, а 15 дни. Волеизявление, представено от уведомяващата страна след крайния срок, е нищожно, с други думи съдът счита, че такова не е представено.

3.) Изпращане на уведомление на трета страна:

Когато изпраща уведомление на трета страна, уведомяващата страна има две задължения. Първо, уведомяващата страна трябва да изпрати уведомлението до съответната трета страна в писмена форма, като посочи основанията за уведомяването и направи кратко представяне на състоянието на производството. Второ, уведомлението на третата страна трябва да бъде представено в съда, независимо дали в писмена форма или устно по време на изслушване, като се посочат също така основанията за уведомяването. Когато в съда се представя уведомление на трета страна, уведомяващата страна трябва да включи документи, доказващи, че уведомената трета страна е получила уведомлението, както и доказателство за датата на получаване.

Ако уведомената трета страна не изпрати до съда волеизявление за встъпване в производството в рамките на 30 дни, считано от уведомяването, за което уведомяващата страна е представила доказателство, тогава се счита, че уведомяването на третата страна не е прието от уведомената трета страна. Волеизявление, представено след крайния срок, се счита за нищожно.

Когато уведомената трета страна приеме своето уведомяване, тази страна може да се присъедини към уведомяващата страна като встъпила страна. Това може да бъде съобщено в писмен вид или устно по време на изслушване.

Иначе допускането на встъпването на уведомената трета страна и правният статут на уведомената трета страна са предмет на правилата, уреждащи встъпването.

4.) Правни последици от уведомяването на трета страна:

Когато уведомената трета страна приеме своето уведомяване, тази страна може да се присъедини към уведомяващата страна като (привлечена) встъпила страна. В унгарското гражданско процесуално право са предвидени две различни хипотези по отношение на встъпили страни.

- Ако правната сила на съдебното решение не обхваща правоотношението между встъпилата страна и насрещната страна, встъпилата страна (първоначално наричана „уведомената трета страна“) може самостоятелно да предприеме всяко от правните действия, които могат да бъдат предприемани от страната, на която въпросната встъпила страна помага, с изключение на спогодби, признаване на права и отказ от права. Действията на встъпилата страна оказват въздействие само дотолкова, доколкото подпомаганата страна не предприема въпросните действия и те не са в противоречие с действията на подпомаганата страна.

- Ако според действащото законодателство правната сила на съдебното решение обхваща също така правоотношението между встъпилата страна и насрещната страна, встъпилата страна (първоначално наричана „уведомената страна“) може самостоятелно да предприеме всяко от правните действия, които могат да бъдат предприемани от страната, на която въпросната встъпила страна помага, с изключение на спогодби, признаване на права и отказ от права, като тези действия имат последици дори ако са в противоречие с действията на подпомаганата страна. При разглеждането на делото съдът преценява въздействието на тези противоречиви действия, като взема предвид също така другите аспекти на делото.

Отговорът на въпроса дали правната сила на съдебното решение обхваща отношението между встъпилата страна и насрещната страна не е предмет на съдебна преценка, а произтича единствено от законовите разпоредби.

Именно такава законова разпоредба е член 32, алинея 2 от *Закон LXII от 2009 г. относно задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за моторни превозни средства, която гласи:* „Обхватът на окончателно съдебно решение, отхвърлящо иска за обезщетяване на увреденото лице, включва също и застрахования, както и държателя и водача на превозното средство в случаите по член 35, алинея 1, ако съдът е постановил това решение по дело между увреденото лице, от една страна, и застрахователя, представителя за уреждане на претенции, Националното застрахователно бюро или управителя на Фонда за обезщетяване. (Горепосоченият член 35, алинея 1 гласи: „Увреденото лице може да предяви иск срещу управителя на Фонда за обезщетяване, за да получи обезщетение за загуби или вреди, причинени на територията на Унгария от незастраховано моторно превозно средство в нарушение на задължението за застраховане, от моторно превозно средство, използвано от неизвестен държател, или от неизвестно моторно превозно средство или по време на срока на спиране на действието на застраховката по член 26, като се спазват изключенията по член 36. Управителят на Фонда за обезщетяване покрива искове за вреди до сумите, чийто максимум е установен в член 13, алинея 1. Управителят на Фонда за обезщетяване обезщетява също увредената страна за вреди, причинени от моторно превозно средство, което не е било пуснато в движение или е било спряно от движение.“)

Приемането на уведомяване на трета страна не означава, че уведомената трета страна признава за наличието на задължение към уведомяващата страна. Правоотношението между уведомяващата страна и уведомената трета страна не може да се решава в рамките на главното производство (към което уведомената трета страна е била поканена да се присъедини).

Член 74 - Описание на националните правила и процедури относно изпълнението

Вж. формуляр [Процедури за изпълнение на съдебно решение](#).

Член 75, буква а) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, в които трябва да бъдат подадени молбите по член 36, параграф 2, член 45, параграф 4 и член 47, параграф 1

В Унгария това са районните съдилища (Járásbíróság), разположени в района на окръжния съд (Törvényszék). За окръг Пеща това е Районният съд на Буда, а за Будапеща това е Централният районен съд на Буда.

Член 75, буква б) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2

В Унгария това са окръжните съдилища (Törvényszék). За Будапеща това е Столичният окръжен съд на Будапеща (Fővárosi Törvényszék).

Член 75, буква в) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50

- В Унгария: Върховен съд (Kúria) (чрез молба за преразглеждане, изпратена до първоинстанционния съд, срещу неговото решение).

Член 75, буква г) – Езици, приети за превод на удостоверенията, отнасящи се до съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби

Не се прилага.

Член 76, параграф 1, буква а) – Правила за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Регламента

- В Унгария: член 57 от Нормативен указ № 13 от 1979 г. за международното частно право.

Член 76, параграф 1, буква б) – Правила относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65 от Регламента

- В Унгария: членове 58—60 (по отношение на уведомяването на трета страна) от Закон III от 1952 г. за граждански процесуален кодекс.

Член 76, параграф 1, буква в) – Конвенции, посочени в член 69 от Регламента

Договор между Унгарската народна република и Народна република България за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в София на 16 май 1966 г.,

Конвенция между Република Кипър и Унгарската народна република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана в Будапеща на 30 ноември 1981 г.,

Договор между Чехословашката социалистическа република и Унгарската народна република за правна помощ и уреждане на правните отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Братислава на 28 март 1989 г., все още в сила по отношение на Чешката република и Словашката република,

Конвенция между Унгарската народна република и Френската република за правна помощ по гражданскоправни и семейноправни въпроси, за признаването и изпълнението на решения и за правна помощ по наказателни дела и за екстрадицията, подписана в Будапеща на 31 юли 1980 г.,

Конвенция между Унгарската народна република и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана в Будапеща на 8 октомври 1979 г.,

Договор между Унгарската народна република и Социалистическа федеративна република Югославия за взаимна правна помощ, подписан на 7 март 1968 г., по отношение на Република Хърватия и Република Словения,

Конвенция между Полската народна република и Унгарската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписана в Будапеща на 6 март 1959 г., както и

Договор между Унгарската народна република и Румънската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Букурещ на 7 октомври 1958 г.

Последна актуализация: 02/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.